

**ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU WYDAWNICTW, PRZEMYSŁU GRAFICZNEGO
I KSIĘGARSTWA**

z dnia 8 sierpnia 1953 r.

**w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki
podległe Prezesowi Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa.**

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących opakowań wypożyczanych, używanych przy dostawach towaru, dokonywanych przez jednostki podległe Prezesowi Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa:

- 1) beczki żelazne ocynkowane, o jednym dnie otwieranym, hermetycznie zamykane, o pojemności 200 l,
- 2) beczki żelazne ocynkowane, dwuobrczowe, o pojemności 200 l,
- 3) transporterki żelazne ocynkowane o pojemności 50 l,
- 4) transporterki żelazne ocynkowane o pojemności 25 l,
- 5) hoboki ocynkowane o pojemności 50 l,
- 6) hoboki ocynkowane o pojemności 25 l,
- 7) bańki blaszane ocynkowane z nakrętką i uchwytem o pojemności 5 i 10 l.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Prezesowi Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa zakład, który zapakował oraz dokonał wysyłki towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś — zakład, na który wystawiona jest faktura za dostawę towaru.

§ 3. Opakowania powinny być zwracane dostawcy przez odbiorcę nieodpłatnie, w stanie nie uszkodzonym.

§ 4. 1. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ilościowej ewidencji ruchu opakowań w oparciu o zasady ustalone w branżowych planach kont.

2. Dostawca i odbiorca obowiązani są do prowadzenia ewidencji terminów zwrotu.

§ 5. Na opakowaniach wypożyczanych powinny być trwale i widocznie oznaczone:

- 1) nazwa i adres dostawcy,
- 2) numer (znak) inwentarzowy opakowania (stanowiącego środka trwale w rozumieniu przepisów o finansowaniu inwestycji),
- 3) numer (znak) asortymentu opakowania (nie będącego środkiem trwałym, a zaliczonego do opakowania wypożyczanego),
- 4) napis „Opakowanie wypożyczone”.

§ 6. 1. Dostawca obowiązany jest podać w fakturze dotyczącej dostarczonego towaru również ilość i rodzaj opakowań oraz terminy zwrotu.

2. Terminy zwrotu nie mogą być krótsze niż:

- 1) 45 dni dla opakowań wymienionych w § 1 pkt 1 — 3 i 5,

- 2) 90 dni dla opakowań wymienionych w § 1 pkt 4, 6 i 7.

§ 7. 1. Opakowania powinny być zwracane niezwłocznie po opróżnieniu ich z towaru, nie później jednak niż w terminie określonym w fakturze.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, liczy się od daty odbioru towaru z zakładu dostawcy lub dnia wysłania towaru w opakowaniu do dnia zwrotu opakowania do zakładu dostawcy lub dnia wysyłki opakowania publicznym środkiem transportu. Dniem wysyłki jest data stempla na liście przewozowym.

§ 8. 1. W razie niezwrócenia opakowania w terminie:

- 1) odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania,
- 2) dostawca wyznaczy odbiorcy odpowiedni dodatkowy termin do zwrotu opakowania; termin dodatkowy nie może być dłuższy niż określony w § 6 ust. 2.

2. W razie niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym odbiorca obowiązany jest ponownie uiścić dostawcy tytułem kary umownej trzykrotną wartość cennikową opakowania.

3. Uiszczenie kar umownych przewidzianych w ust. 1 i 2 nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zwrotu opakowania.

4. W przypadku niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym dostawca, niezależnie od żądania uiszczenia kary umownej określonej w ust. 2, wystąpi niezwłocznie z wnioskiem do właściwej państwowej komisji arbitrażowej o orzeczenie zwrotu opakowania przez odbiorcę i powiadomi o złożeniu tego wniosku jednostkę nadrzędną odbiorcy.

§ 9. 1. W przypadku uzasadnionej niemożności zwrotu opakowania w terminie określonym w fakturze, stwierdzonej przez jednostkę nadrzędną odbiorcy, a szczególnie konieczności dłuższego przechowywania towaru w opakowaniu, odbiorca powinien w terminie określonym dla zwrotu opakowania zawiadomić o tym dostawcę i podać termin zwrotu ustalony za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. W razie niewykonania przepisów ust. 1 lub niezwrócenia opakowania w podanym terminie ma zastosowanie przepis § 8.

§ 10. 1. W razie niemożności zwrotu opakowania na skutek jego zaginięcia lub zniszczenia odbiorca obowiązany jest powiadomić o tym dostawcę w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania i uiścić jednorazowo tytułem kary umownej trzykrotną wartość cenni-

kową opakowania z wyjątkiem przypadku, gdy zaginięcie lub zniszczenie nie było skutkiem działania lub zaniechania odbiorcy.

2. Kopia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, powinna być przesłana Centralnemu Zarządowi Przemysłu Graficznego.

§ 11. 1. Koszty naprawy uszkodzeń i usunięcia braków zawinionych przez odbiorcę obciążają odbiorcę.

2. Koszty remontu opakowań wynikłe z normalnego zużycia obciążają dostawcę.

§ 12. 1. Opakowanie należy starannie zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp.

2. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy kryte miejsce lub pomieszczenie na przechowywanie opróżnionych opakowań.

3. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego towaru, a w szczególności farby graficznej innej barwy niż ta, do której jest przeznaczone opakowanie.

§ 13. 1. Koszt transportu przy zwrocie opakowań do zakładu dostawcy ponosi odbiorca. W przypadku gdy opakowania wysłane są publicznymi środkami transportu, odbiorca ponosi koszty transportu tylko do stacji lub portu miejsca przeznaczenia.

2. Opakowania należy przesłać najtańszym środkiem transportu. Przy transporcie kolejowym na liście przewozowym należy zaznaczyć, że przedmiotem przesyłki są opakowania używane (taryfa towarowa PKP, poz. 1867).

3. Wysyłający zobowiązany jest do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika.

§ 14. Odbiorca obowiązany jest najpóźniej następnego dnia po nadaniu opakowań do przewozu wysłać dostawcy zawiadomienie, podając datę nadania, środek przewozu, wagę, ilość i rodzaj opakowania.

§ 15. 1. Jeżeli towar w opakowaniu został odebrany ze składu lub zakładu dostawcy lub dostarczony przez niego własnymi środkami transportu, odbiorca powinien zbadać niezwłocznie opakowania i stwierdzić

ewentualne braki w formie protokołu, sporządzonego przy udziale przedstawiciela dostawcy.

2. Jeżeli dostawa została dokonana obcymi środkami transportu, odbiorca powinien niezwłocznie, lecz nie później niż w ciągu 7 dni od dnia odbioru, zbadać opakowania i w razie stwierdzenia braków lub wad sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego.

3. O miejscu i czasie zamierzonego sporządzenia protokołu odbiorca powiadomi dostawcę w takim terminie, by mógł on delegować swego przedstawiciela. Niestawienie się przedstawiciela dostawcy nie wstrzymuje sporządzenia protokołu.

4. W przypadku różnicy zdań między przedstawicielami odbiorcy i dostawcy co do stanu opakowań odbiorca może wezwać biegłego.

5. W przypadku potwierdzenia przez biegłego zastrzeżeń odbiorcy koszt ekspertyzy ponosi dostawca, w przeciwnym razie odbiorca.

6. W przypadku nieobecności przedstawiciela dostawcy przy sporządzaniu protokołu odbiorca powiadomi dostawcę o stwierdzonych protokolarnie wadach i brakach w terminie określonym w ust. 2 pod rygorem utraty roszczenia z tego tytułu.

§ 16. W przypadku gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze (wydaniu) opakowań (wady ukryte), sporządzenie protokołu i powiadomienie dostawcy o brakach i wadach powinno nastąpić w ciągu 7 dni od dnia ich wykrycia, nie później jednak niż w terminie przewidzianym dla zwrotu opakowania.

§ 17. Przy odbiorze i ustaleniu braków i wad opakowań przez dostawcę stosuje się odpowiednio przepisy §§ 15 i 16.

§ 18. Opakowania nie nadające się do dalszego użytku ani też do remontu traktować należy jako odpadki.

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa: K. Kuryluk

968

INSTRUKCJA MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 10 lipca 1953 r.

w sprawie techników weterynarii i sanitariuszy weterynarii zatrudnionych w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt.

W celu unormowania sprawy kwalifikacji osób zatrudnionych w państwowych zakładach leczniczych dla zwierząt (P. Z. L. Z.) na stanowiskach techników weterynarii i sanitariuszy weterynarii oraz określenia zakresu ich czynności i obowiązków ustala się, co następuje:

§ 1. Technikami weterynarii w rozumieniu niniejszej instrukcji są osoby, które:

1) ukończyły dwu- lub czteroletnie technika weterynaryjne albo kursy korespondencyjne w zakresie technikum weterynaryjnego i otrzymały świadectwo z tytułem technika weterynarii;

2) posiadają tytuł felczera weterynarii, uzyskany na zasadzie przepisów obowiązujących w dawnym państwie rosyjskim do dnia 27 listopada 1917 r. oraz po tym czasie w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich;

3) posiadają zaliczone wszystkie lata studiów weterynaryjnych w polskich szkołach wyższych, lecz na skutek niedopełnienia niektórych warunków nie uzyskały dyplomu lekarza weterynarii — po wykazaniu się przed komisją, powołaną przez Ministra Rolnictwa, niezbędnymi wiadomościami w zakresie umiejętności technika weterynarii;

4) posiadają świadectwo ukończenia oficerskiej szkoły wojskowej felczerów weterynaryjnych;